

rigsminister jo ogsaa meget godt. Den højtærede Minister ved saaledes, at først af alle henledte jeg Ministerens Opmærksomhed paa de uheldige Forhold, som for et Par Aar siden var til Stede indenfor Bogtrykkerforeningen. Jeg erkender, som den højtærede Minister for øvrigt ogsaa erkendte i sit Foredrag, at der er visse Aftaler, som kan være af det gode, som kan være til Gavn ikke alene for det Erhverv, for hvilket Aftalen gælder, men ogsaa for Samfundet, ligesom jeg ogsaa mener — det føler jeg mig foranlediget til at bemærke paa Grund af Ministerens Udtalelser, jeg havde ellers ikke troet, at det var nødvendigt at fremhæve det —, at man ikke kan undvære de store Virksomheder, men at disse ogsaa kan være af det gode for et Land og i mange Tilfælde er det. Men det, som jeg mener maa kræves, er, at de store Virksomheder ikke i Kraft af deres overlegne Kapitalmagt paafører andre Virksomheder en ufin Konkurrence, hvorved disse tilintetgøres, og Fortrustningen fuldbyrdes til Skade for det hele Samfund. Og her synes jo i Virkeligheden Ministeren, trods hans Indledning, og jeg at være enige, idet Ministeren siger, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere: „Jeg erkender nu som i de foregaaende Aar, at her i Landet findes der Sammenslutninger indenfor Erhvervene med det Formaal at begrænse Konkurrencen og at monopolisere. Der findes saadanne Sammenslutninger, det er utvivlsomt.“ Den højtærede Minister siger videre i sin Tale: „Jeg tvivler ikke paa, at det, det ærede Medlem her har fremdraget, er rigtigt, og jeg er ogsaa rede til at erkende, at det er beklageligt, at saadanne Forhold findes“ — altsaa Forhold som det specielle Forhold, jeg senere skal komme tilbage til — „Jeg skal erkende, at det er beklageligt, om et ikke helt ubetydeligt Antal selvstændige næringsdrivende ved de Foranstaltninger, Fabrikkerne foretager, mister Grundlaget for deres Erhverv. Det er saare beklageligt.“ Altsaa Ministeren og jeg er ganske enige om, at det er saare beklageligt, at saadanne Fortrustninger findes i vort Samfund. Men hvorfor da ikke skride til Handling? Forskellen mellem Ministeren og mig er, at jeg mener, at der bør skrives til Handling, men det synes den højtærede Mi-

nister ikke at mene. De Mennesker, det er gaaet ud over i de Tilfælde, jeg har nævnt, kan ikke leve, og deres Familier kan ikke faa Føde af Beklagelser fra min eller den højtærede Ministers Side. De, som det gaar ud over i Fremtiden, kan heller ikke leve af Beklagelser fra en Talerstol i denne Sal. De maa derfor ønske og kræve, at der skrives til Handling.

Naar den højtærede Minister derfor fremhævede Amerika, saa mener jeg, at denne Sammenligning halter meget. Efter min Opfattelse var Amerika Trusternes Land; Trusterne var meget stærke paa det Tidspunkt, da man skred til en Lovgivning derovre, og man kan i det hele taget, forekommer det mig, ikke sammenligne Amerika og vort lille Land. Det forekommer mig, at man maa skride til Handling i dette lille Land, medens man endnu kan oversé den Situation, som forefindes. Og da nu den højtærede Indenrigsminister er en Handlingens Mand og er fuld af Energi, hvorfor vil den højtærede Minister da vige tilbage for de Vanskeligheder, han fremhævede, og som jeg erkender er til Stede? En saa energisk og handlekraftig Mand som den højtærede Indenrigsminister bør dog ikke vige tilbage for Vanskelighederne, men forsøge paa at løse dem. Vanskeligheder er jo netop til for at overvindes.

Hvad Sagen vedrørende De Forenede Bryggerier og deres Aftappere angaar, ønsker jeg, da Ministeren knyttede nogle Bemærkninger dertil, at gøre et Par Bemærkninger, ogsaa da det forekommer mig, at der er nogen Uoverensstemmelse. Den højtærede Minister fremhævede, at det nyttede ikke at spærre Vejen for Fremskridt, og den højtærede Minister fremhævede de hygiejniske Forhold. Ja, det er en Argumentation, som jeg kender. Jeg har set den blive fremført netop af Bryggerierne selv; det er altsaa ikke en Opfindelse fra den højtærede Ministers Side. Jeg mener jo heller ikke, at man skal spærre af for Fremskridtet, og jeg mener, at man i høj Grad bør tage Hensyn til de hygiejniske Forhold; men jeg maa samtidig gøre opmærksom paa, at disse Virksomheder var autoriseret af Bryggerierne og var kontrolleret af dem. Det vil da være umuligt, at der kan være foregaaet noget saa slemt, at man har været nødt til at hygiejniske